

(สำเนา)

เลขรับ ๑๒๔๘๘/๒๕๕๖ วันที่ ๒๖ ก.ค. ๒๕๕๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๑๓๑

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage)

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย อนุสัญญาในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนออนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนออนุสัญญาดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

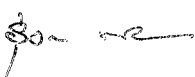
(ลงชื่อ) ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

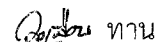

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

 ทาน

 ตรวจ

เอกสาร

อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้
(Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage)

เสนอต่อรัฐสภา

กระทรวงวัฒนธรรม

สารบัญ

	หน้า
อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้	๑
Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage	๑๖

อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้¹

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ในที่นี้เรียกว่า ยูเนสโก ได้ประชุมกันที่กรุงปารีสเป็นครั้งที่ ๓๒ ระหว่างวันที่ ๒๙ กันยายน ถึง ๑๗ ตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ (ค.ศ. ๒๐๐๓)

โดยอ้างอิง ตราสารระหว่างประเทศในด้านสิทธิมนุษยชนที่มีอยู่ เฉพาะอย่างยิ่ง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ (ค.ศ. ๑๙๘๘) ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ (ค.ศ. ๑๙๖๖) และข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเรือนและสิทธิทางการเมือง ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ (ค.ศ. ๑๙๖๖)

โดยพิจารณาถึง ความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในฐานะที่เป็นบ่อเกิดของความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเป็นสิ่งประกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังที่เน้นให้เห็นไว้ในข้อเสนอแนะของยูเนสโกว่าด้วยการสงวนรักษาวัฒนธรรมแนวประเพณีนิยมและคติชน ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ค.ศ. ๑๙๘๙) ในปฏิญญาสากลของยูเนสโกว่าด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ (ค.ศ. ๒๐๐๑) และในปฏิญญาอิสตันบูล ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (ค.ศ. ๒๐๐๒) รับรอง ณ การประชุมโต๊ะกลมรัฐมนตรีวัฒนธรรม ครั้งที่ ๓

โดยพิจารณาถึง การพึ่งพาซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้งระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ มรดกวัฒนธรรมจับต้องได้และมรดกทางธรรมชาติ

โดยยอมรับว่า กระบวนการโลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลงของสังคม ควบคู่กับเงื่อนไขที่กระบวนการเหล่านั้นสร้างขึ้น เพื่อรื้อฟื้นการเสวนาระหว่างชุมชนทั้งหลาย เช่นเดียวกับปรากฏการณ์ที่ไร้ชั้นดิธรรม ยังก่อให้เกิด การคุกคามอย่างร้ายแรงต่อการเสื่อมโทรม การสูญหาย หรือการทำลายมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เฉพาะอย่างยิ่ง เนื่องจากการขาดทรัพยากรที่จะนำมาสงวนรักษามรดกดังกล่าว

โดยตระหนักถึง เจตนารมณ์ที่เป็นสากล และความหวังใยร่วมกันในอันที่จะสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ

โดยยอมรับว่า ชุมชนทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุมชนพื้นเมืองดั้งเดิม กลุ่มชน และในบางกรณีปัจเจกบุคคล มีบทบาทสำคัญในการผลิต สงวนรักษา ดำรงไว้ และสร้างสรรค์ใหม่ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เพราะเหตุนี้จึงทำให้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการสร้างสรรค์ของมนุษย์มั่งคั่งขึ้น

โดยสังเกตว่า ผลกระทบอันกว้างไกลของบรรดากิจกรรมของยูเนสโก ในการสร้างตราสารเพื่อเป็นบรรทัดฐาน กำหนดการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะ อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ (ค.ศ. ๑๙๗๒)

โดยสังเกตต่อไปว่า ยังไม่มีตราสารในระดับพหุภาคีเพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

¹ แปลโดย กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

โดยสังเกตว่า ผลกระทบอันกว้างไกลของบรรดากิจกรรมของยูเนสโก ในการสร้างตราสารเพื่อเป็นบรรทัดฐาน กำหนดการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะ อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ (ค.ศ.๑๙๗๒)

โดยสังเกตต่อไปว่า ยังไม่มีตราสารในระดับพหุภาคีเพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

โดยพิจารณาว่า ข้อตกลง ข้อเสนอแนะ และมติระหว่างประเทศที่มีอยู่เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ จำเป็นต้องทำให้เกิดผลสมบูรณ์ขึ้น และเสริมด้วยทบัญญัติใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

โดยพิจารณาถึง ความจำเป็นต้องสร้างความตระหนักให้มากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คนรุ่นเยาว์ ถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และการสงวนรักษามรดกเหล่านั้น

โดยพิจารณาว่า ชุมชนนานาชาติร่วมกับรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ควรมีส่วนในการสงวนรักษามรดกดังกล่าวด้วยจิตใจของความร่วมมือและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

โดยคำนึงถึง โครงการต่างๆ ของยูเนสโกที่เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำประกาศผลงานชิ้นเอกของมรดกมุขปาถะและที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ

โดยพิจารณา บทบาทที่หาค่ามิได้ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในฐานะปัจจัยหนึ่งที่นำมาซึ่งเข้ามาใกล้ชิดกันขึ้นและประกันให้เกิดการแลกเปลี่ยนและความเข้าใจระหว่างกัน

จึงรับเอา อนุสัญญาฉบับนี้ในวันที่ ๑๗ เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ (ค.ศ. ๒๐๐๓)

๑. บททั่วไป

ข้อ ๑ - ความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญา

ความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้มีดังต่อไปนี้ :

- (ก) เพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้
- (ข) เพื่อประกันว่าจะเคารพมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชุมชน กลุ่มชน และปัจเจกบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (ค) เพื่อเพิ่มความตระหนักในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และให้เกิดความชื่นชมร่วมกัน
- (ง) เพื่อให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

ข้อ ๒ - นิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้,

๑. “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” หมายถึง การปฏิบัติ การเป็นตัวแทน การแสดงออก ความรู้ ทักษะ ตลอดจน เครื่องมือ วัตถุ สิ่งประดิษฐ์ และพื้นที่ทางวัฒนธรรมอันเป็นผลจากสิ่งเหล่านั้น ซึ่งชุมชน กลุ่มชน และในบางกรณีปัจเจกบุคคลยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมของตน

มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งเป็นสิ่งซึ่งชุมชนและกลุ่มชนสร้างขึ้นใหม่อย่างสม่ำเสมอเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน เป็นปฏิสัมพันธ์ของพวกเขามีต่อ ธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของตน และทำให้คนเหล่านั้นเกิดความรู้สึกร่วมกันที่ลึกซึ้งและความต่อเนื่อง ดังนั้น จึงก่อให้เกิดความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เพื่อให้เป็นไปตาม จุดประสงค์ของอนุสัญญานี้ จะมีการพิจารณาเฉพาะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เท่าที่สอดคล้องกับ บทบัญญัติ ที่มีอยู่ด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเท่านั้น รวมทั้งข้อกำหนดให้มีการเคารพ ซึ่งกันและกันระหว่างชุมชนทั้งหลาย กลุ่มชน และปัจเจกบุคคล และต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ดังนิยามไว้ในวรรค ๑ ข้างบนนั้น แสดงให้เห็นได้จากสิ่งต่อไปนี้ :

(ก) ประเพณีและการแสดงออกของมุขปาฐะ รวมถึงภาษาในฐานะพาหะของมรดกทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้

(ข) ศิลปะการแสดง

(ค) แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม และงานเทศกาลต่างๆ

(ง) ความรู้และวิถีปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

(จ) ฝีมือช่างแนวประเพณีนิยม

๓. “การสงวนรักษา” หมายถึง มาตรการเพื่อให้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ดำรงอยู่รอดต่อไป ซึ่งรวมไปถึงการจำแนก การบันทึกหลักฐาน การวิจัย อนุรักษ์ คุ้มครอง ส่งเสริม เชิดชู การถ่ายทอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผ่านทางการศึกษาในระบบและนอกระบบ รวมทั้งการฟื้นฟูมรดกดังกล่าวในด้านต่างๆ

๔. “รัฐภาคี” หมายถึง รัฐซึ่งผูกพันกับอนุสัญญานี้และที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ

๕. ให้ใช้อนุสัญญานี้โดยอนุโลมแก่ดินแดนที่เอ่ยถึงในข้อ ๓๓ ซึ่งได้เป็นภาคีกับอนุสัญญานี้ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อนั้น ในกรณีนั้น คำว่า “รัฐภาคี” หมายถึงอาณาเขตดังกล่าวด้วย

ข้อ ๓ - ความสัมพันธ์กับตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้ที่จะตีความไปได้ว่า :

(ก) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสถานภาพหรือลดระดับการคุ้มครองภายใต้อนุสัญญา ปี ค.ศ. ๑๙๗๒ เกี่ยวกับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของทรัพย์สินอันเป็นมรดกโลกซึ่งหน่วยใดหน่วยหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เกี่ยวเนื่องด้วยโดยตรง หรือ

(ข) กระทบกระเทือนต่อสิทธิและหน้าที่ของรัฐภาคีอันเกิดจากสิ่งที่เป็นตราสารระหว่างประเทศในเรื่องสิทธิของทรัพย์สินทางปัญญาหรือการใช้ทรัพยากรทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อมซึ่งประเทศเหล่านั้นเป็นภาคี

๒. องค์กรของอนุสัญญา

ข้อ ๔ - สมัชชาของรัฐภาคี

๑. มีการจัดตั้งสมัชชาของรัฐภาคีขึ้น ซึ่งจากนี้เรียกว่า “สมัชชา” สมัชชานี้เป็นองค์กรสูงสุดของอนุสัญญานี้
๒. สมัชชาจะประชุมสมัยสามัญทุกสองปี อาจประชุมวิสามัญ หากตกลงใจให้จัดขึ้นหรือเพราะมีการร้องขอจากคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้หรือจากรัฐภาคีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม
๓. สมัชชาจะกำหนดใช้ระเบียบปฏิบัติของตนเอง

ข้อ ๕ - คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งในที่นี้เรียกว่า “คณะกรรมการ” ภายในยูเนสโก คณะกรรมการชุดนี้จะประกอบไปด้วยผู้แทนจากรัฐภาคี ๑๘ ประเทศ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งในการประชุมสมัชชา เมื่ออนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้วตามข้อ ๓๔
๒. เมื่อจำนวนรัฐภาคีในอนุสัญญาเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐ จำนวนรัฐสมาชิกของคณะกรรมการจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒๔

ข้อ ๖ - การเลือกตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งของรัฐสมาชิกของคณะกรรมการ

๑. การเลือกตั้งรัฐสมาชิกของคณะกรรมการจะกระทำตามหลักการของการเลือกผู้แทนโดยยึดหลักภูมิศาสตร์และการดำรงตำแหน่งหมุนเวียนไป
๒. รัฐสมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นวาระสี่ปีโดยที่ประชุมอนุสัญญาในการประชุมสมัชชา
๓. อย่างไรก็ตามวาระการดำรงตำแหน่งของจำนวนครึ่งหนึ่งของรัฐสมาชิกของคณะกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งแรกจำกัดไว้แค่สองปี รัฐเหล่านั้นจะได้รับเลือกด้วยการจับสลากในการเลือกตั้งครั้งแรก
๔. ทุกๆ สองปี สมัชชาจะต่ออายุคณะกรรมการรัฐภาคีขึ้นครึ่งหนึ่ง

๕. สมาชิกจะเลือกตั้งรัฐสมาชิกให้เข้ามาดำรงตำแหน่งที่ว่างอยู่ในคณะกรรมการตามจำนวนที่ยังขาดอยู่
๖. รัฐสมาชิกของคณะกรรมการมีอาจได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกัน
๗. รัฐสมาชิกของคณะกรรมการจะเลือกผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติในด้านต่างๆ ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ข้อ ๗ - หน้าที่ของคณะกรรมการ

โดยไม่กระทบอำนาจพิเศษอื่นๆของคณะกรรมการตามที่อนุสัญญานี้มอบให้ หน้าที่ของคณะกรรมการมีดังต่อไปนี้ :

- (ก) ส่งเสริมวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา เอื้อหนุน และติดตามการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว
- (ข) ชี้แนะวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด และเสนอแนะมาตรการว่าด้วยการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

(ค) จัดทำและเสนอร่างแผนการใช้ทรัพยากรของกองทุนให้เป็นไปตามข้อ ๒๕ ต่อสมาชิกเพื่อให้ความเห็นชอบ

- (ง) แสวงหาวิธีเพิ่มทรัพยากรของตน และดำเนินมาตรการจำเป็นเพื่อให้บรรลุผล ตามข้อ ๒๕
- (จ) จัดทำและเสนอร่าง ต่อสมาชิกเพื่อให้ความเห็นชอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้
- (ฉ) ตรวจสอบรายงานที่รัฐภาคีเสนอขึ้นมาและสรุปให้สมาชิกตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๙
- (ช) ตรวจสอบคำร้องขอที่รัฐภาคีเสนอ และดำเนินการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว ตามเกณฑ์การคัดเลือกอย่างเป็นวัตถุวิสัย ที่คณะกรรมการจัดทำขึ้น และได้รับการเห็นชอบโดยสมาชิก เพื่อ :
 - (๑) การขึ้นทะเบียนในรายการและข้อเสนอตั้งระบุไว้ในข้อ ๑๖, ๑๗ และ ๑๘
 - (๒) การอนุมัติให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศที่ตั้งระบุไว้ในข้อ ๒๒

ข้อ ๘ - วิธีการทำงานของคณะกรรมการ

๑. คณะกรรมการจะต้องรายงานต่อสมาชิก โดยคณะกรรมการจะต้องเสนอรายงานเพื่อรับทราบกิจกรรมและการตัดสินใจทุกอย่าง

๒. คณะกรรมการมีมติรับระเบียบปฏิบัติของตนโดยคะแนนเสียงรับรองจากสมาชิกสองในสาม

๓. คณะกรรมการอาจจัดตั้งคณะที่ปรึกษาเฉพาะกิจใดๆ เป็นการชั่วคราวตามที่เห็นสมควร เพื่อดำเนินการตามภาระหน้าที่ของตน

๔. คณะกรรมการอาจเชิญองค์การสาธารณะ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใด ซึ่งมีความสามารถเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาต่างๆ เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ มาเข้าร่วมประชุมของตน เพื่อปรึกษาหารือในเรื่องเฉพาะต่างๆ

ข้อ ๙ - การรับรององค์กรที่ปรึกษา

๑. คณะกรรมการจะเสนอสมาชิกให้รับรององค์กรเอกชนที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับในเรื่องมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ มาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ
๒. คณะกรรมการจะต้องเสนอหลักเกณฑ์และรูปแบบวิธีการสำหรับการรับรองดังกล่าวต่อสมาชิกด้วย

ข้อ ๑๐ - สำนักเลขาธิการ

๑. คณะกรรมการจะได้รับความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการของยูเนสโก
๒. สำนักเลขาธิการจะต้องจัดเตรียมเอกสารของสมาชิกและของคณะกรรมการ พร้อมด้วยร่างระเบียบวาระการประชุมของทั้งสองคณะ และประกันการดำเนินการตามมติของที่ประชุม

๓. การสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในระดับชาติ

ข้อ ๑๑ - บทบาทของรัฐภาคี

แต่ละรัฐภาคีจะมีบทบาทดังต่อไปนี้ :

- (ก) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันว่า มีการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ที่อยู่ในอาณาเขตของตน
- (ข) ในบรรดามาตรการเพื่อการสงวนรักษาที่เอ่ยถึงในข้อ ๒ วรรค ๓ รัฐภาคีจะจำแนกและนิยามองค์ประกอบต่างๆ ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีอยู่ในอาณาเขตของตน ทั้งนี้ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กลุ่มชน และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ - ทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

๑. เพื่อประกันว่ามีการจำแนกเพื่อการสงวนรักษา แต่ละรัฐภาคีจะจัดทำทะเบียนไว้หนึ่งรายการหรือมากกว่านั้น ตามความเหมาะสมสภาพของตนเพื่อแสดงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีอยู่ในอาณาเขตของตน โดยทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้จะปรับให้เป็นปัจจุบันอยู่อย่างสม่ำเสมอ
๓. เมื่อแต่ละรัฐภาคีเสนอรายงานตามระยะเวลาที่กำหนดต่อคณะกรรมการ ตามข้อ ๒๙ รัฐภาคีควรให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่องทะเบียนดังกล่าว

ข้อ ๑๓ - มาตรการอื่นๆ เพื่อการสงวนรักษา

เพื่อประกันว่า มีการสงวนรักษา พัฒนา และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่อยู่ในอาณาเขตของตน แต่ละรัฐภาคีจะต้องพยายามที่จะ :

(ก) กำหนดใช้นโยบายทั่วไปที่มุ่งส่งเสริมบทบาทของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในสังคม และเพื่อรวมการสงวนรักษามรดกดังกล่าวไว้ในแผนงานของโครงการต่างๆ

(ข) มอบหมายหรือจัดตั้งองค์กรที่มีความสามารถหนึ่งองค์กรหรือมากกว่านั้นเพื่อสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่อยู่ในอาณาเขตของตน

(ค) สนับสนุนให้เกิดการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคนิค และศิลปะ รวมทั้ง ระเบียบวิธีวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่อยู่ในอันตราย

(ง) กำหนดใช้มาตรการที่เหมาะสมทางกฎหมาย ทางเทคนิค ทางการบริหาร และทางการเงินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ:

(๑) สนับสนุนการสร้างสรรคหรือเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่สถาบันต่างๆ ในการจัดฝึกอบรมด้านการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และการถ่ายทอดมรดกดังกล่าวผ่านเวที และพื้นที่ต่างๆ ที่จัดไว้เพื่อการแสดงผลงานหรือการแสดงออกในเรื่องดังกล่าว

(๒) ประกันการเข้าถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็เคารพต่อวิถีธรรมเนียมปฏิบัติตามจารีตที่ใช้บังคับการเข้าถึงมรดกวัฒนธรรมเฉพาะด้านด้วย

(๓) จัดตั้งสถาบันเพื่อการบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และให้ความสะดวกในการเข้าถึงสถาบันดังกล่าว

ข้อ ๑๔ - การศึกษา ปลุกฝังความตระหนักรู้ และเสริมสร้างขีดความสามารถ

แต่ละรัฐภาคีจะต้องดำเนินการทุกวิถีทางที่เหมาะสม เพื่อ :

(ก) ประกันการรับรู้ เคารพ และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านกระบวนการต่อไปนี้ :

(๑) แผนงานด้านการศึกษา ปลุกฝังความตระหนักรู้ และให้ข้อมูลข่าวสารที่มุ่งไปสู่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

(๒) แผนงานทางด้านการศึกษาและการฝึกอบรมเฉพาะเรื่องภายในชุมชนและกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง

(๓) กิจกรรมสร้างเสริมขีดความสามารถในการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และ

(๔) วิธีถ่ายทอดความรู้ผ่านการศึกษาจากระบบ

(ข) เผยแพร่ข่าวสารเพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงอันตรายที่กำลังคุกคามมรดกดังกล่าวอยู่ และเรื่องกิจกรรมต่างๆ ที่กำลังดำเนินไปตามแนวทางของอนุสัญญาฉบับนี้

(ค) ส่งเสริมการศึกษาเพื่อการคุ้มครองพื้นที่ทางธรรมชาติและสถานที่แห่งความทรงจำ ซึ่งจำเป็นต้องมีไว้เพื่อแสดงให้เห็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ข้อ ๑๕ - การมีส่วนร่วมของชุมชน กลุ่มชน และปัจเจกบุคคล

ภายในกรอบของกิจกรรมการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แต่ละรัฐภาคีจะต้องพยายามดำเนินการเพื่อให้ชุมชน และกลุ่มชน มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางที่สุด และกลุ่มชน และหากเป็นการเหมาะสมให้มีปัจเจกบุคคล ซึ่งสร้างสรรค์ อนุรักษ์ และถ่ายทอดมรดกดังกล่าวเข้าร่วมด้วย และนำบุคคลเหล่านั้นเข้ามามีบทบาทในการจัดการอย่างแข็งขันด้วย

๔. การสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในระดับนานาชาติ

ข้อ ๑๖ - รายการที่เป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ

๑. เพื่อประกันในทัศนวิสัยที่ชัดเจนดีขึ้นของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และตระหนักถึงความสำคัญของมรดกนั้น และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการหารือกัน ซึ่งให้ความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยข้อเสนอของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการจะจัดทำ ปรับให้ทันสมัยอยู่เสมอ และตีพิมพ์รายการที่เป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ

๒. คณะกรรมการจัดทำหลักเกณฑ์สำหรับการจัดทำรายการ ปรับปรุงให้ทันสมัย และตีพิมพ์รายการที่เป็นตัวแทนนี้ขึ้น และจะนำเสนอต่อสมัชชาเพื่อให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๑๗ - รายการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสงวนรักษาอย่างเร่งด่วน

๑. โดยคำนึงถึงการดำเนินมาตรการสงวนรักษาที่เหมาะสม คณะกรรมการจะจัดทำ ปรับปรุงให้ทันสมัย และตีพิมพ์รายการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งจำเป็นต้องสงวนรักษาอย่างเร่งด่วน และจารึกมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นั้นไว้ในรายการตามคำขอของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

๒. คณะกรรมการจัดร่างหลักเกณฑ์การจัดทำ ปรับให้ทันสมัย และตีพิมพ์รายการดังกล่าว และเสนอให้สมัชชาให้ความเห็นชอบ

๓. ในกรณีเร่งด่วนอย่างที่สุด คณะกรรมการอาจพิจารณาจารึกมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ดังกล่าวไว้ในรายการที่เอ่ยถึงในวรรค ๑ โดยหารือกับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้ยึดหลักเกณฑ์อย่างเป็นทางการเป็นวัตถุประสงค์ คณะกรรมการเสนอและสมัชชาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๑๘ - แผนงาน โครงการ และกิจกรรมเพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

๑. จากการที่รัฐภาคีได้ยื่นข้อเสนอไว้และตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจะกำหนดขึ้นโดยได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา คณะกรรมการจะคัดเลือกและสนับสนุนแผนงานโครงการและกิจกรรมในระดับชาติ อนุภูมิภาค และภูมิภาค เพื่อสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งพิจารณาแล้วว่า สะท้อนให้เห็นหลักการและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ได้ดีที่สุด โดยคำนึงถึงความต้องการพิเศษของประเทศกำลังพัฒนา

๒. เพื่อให้เป็นไปตามนี้ คณะกรรมการจะรับ ตรวจสอบ และให้ความเห็นชอบคำร้องขอความช่วยเหลือระหว่างชาติของรัฐภาคีเพื่อเตรียมการตามข้อเสนอดังกล่าว

๓. คณะกรรมการจะร่วมติดตามการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการ และกิจกรรมดังกล่าว ด้วยการเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดีเด่น โดยใช้วิธีที่คณะกรรมการได้ตกลงไว้

๕. ความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๙ - ความร่วมมือ

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ ความร่วมมือระหว่างประเทศรวมถึงความร่วมมือต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การแลกเปลี่ยนข่าวสารและประสบการณ์ กิจกรรมที่ริเริ่มร่วมกัน และการจัดตั้งกลไกความช่วยเหลือให้รัฐภาคีในความพยายามของรัฐภาคีที่จะสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

๒. โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติของกฎหมายของประเทศและ กฎจารีตประเพณี และการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม รัฐภาคียอมรับว่าการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นประเด็นที่สนใจทั่วไปสำหรับมนุษยชาติ และเพื่อให้เป็นไปตามนั้น จึงให้ความร่วมมือในระดับทวิภาคี อนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๐ - ความมุ่งประสงค์ของความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

อาจมีการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศด้วยความมุ่งประสงค์ต่อไปนี้

(ก) การสงวนรักษามรดกที่จารึกไว้ในรายการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งต้องการการสงวนรักษาอย่างเร่งด่วน

(ข) การเตรียมทำทะเบียนตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๑ และ ๑๒

(ค) การสนับสนุนแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ในระดับชาติ ระดับอนุภูมิภาค และระดับภูมิภาค ที่มุ่งสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

(ง) ความมุ่งประสงค์อื่นใดซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจำเป็น

ข้อ ๒๑ - รูปแบบการช่วยเหลือระหว่างประเทศ

ความช่วยเหลือที่คณะกรรมการให้แก่รัฐภาคีจะเป็นไปตามระเบียบในแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดไว้แล้วในข้อ ๗ และตามข้อตกลงที่กล่าวถึงในข้อ ๒๔ และอาจเป็นรูปแบบต่อไปนี้

- (ก) การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสงวนรักษาในแ่งมุ่มต่างๆ
- (ข) การจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติการ
- (ค) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นทั้งหมด
- (ง) การขยายขอบเขตการกำหนดมาตรฐานและมาตรการอื่นๆ
- (จ) การสร้างและดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- (ฉ) การจัดหาอุปกรณ์ ความรู้และทักษะ
- (ช) รูปแบบอื่นๆของการช่วยเหลือทางการเงินและเทคนิค รวมทั้งให้กู้ยืมเงินดอกเบี้ยต่ำ และให้เงินบริจาค หากเป็นการเหมาะสม

ข้อ ๒๒ - เงื่อนไขเกี่ยวกับความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

๑. คณะกรรมการจะจัดทำระเบียบขั้นตอนการดำเนินงานตรวจสอบคำขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศ และจะระบุว่าควรมีข้อมูลใดรวมอยู่ในคำขอ เป็นต้นว่า มาตรการที่คาดการณ์ไว้ และการแทรกแซงที่ต้องการ รวมทั้งการประเมินค่าใช้จ่ายเพื่อการนี้อีกด้วย

- ๒. ในกรณีฉุกเฉินคณะกรรมการจะตรวจสอบคำขอความช่วยเหลือโดยถือเป็นเรื่องอันดับต้น
- ๓. เพื่อให้ได้ซึ่งมติ คณะกรรมการควรทำการศึกษาค้นคว้าและปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าวตามที่เห็นว่าจำเป็น

ข้อ ๒๓ - คำขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

๑. แต่ละรัฐภาคีอาจยื่นคำขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศต่อคณะกรรมการว่าด้วยการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีอยู่ในอาณาเขตของตน

- ๒. รัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่านั้นอาจร่วมกันเป็นผู้ยื่นคำขอดังกล่าวได้
- ๓. คำขอจะต้องมีข้อมูลดังระบุไว้ในข้อ ๒๒ วรรค ๑ รวมทั้งเอกสารที่จำเป็น

ข้อ ๒๔ - บทบาทของรัฐภาคีผู้รับความช่วยเหลือ

๑. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ ความช่วยเหลือระหว่างประเทศที่จะต้องได้รับการควบคุมด้วยข้อตกลงระหว่างรัฐภาคีผู้รับความช่วยเหลือและคณะกรรมการ

๒. ตามกฎทั่วไปรัฐภาคีผู้รับจะร่วมจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับมาตรการการสงวนรักษาซึ่งได้รับความช่วยเหลือระหว่างประเทศภายในขอบเขตของทรัพยากรที่รัฐนั้นมีอยู่

๓. รัฐภาคีผู้รับจะเสนอรายงานต่อคณะกรรมการแจ้งการใช้เงินช่วยเหลือว่าด้วยการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

๖. กองทุนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ข้อ ๒๕ - ลักษณะและทรัพยากรของกองทุน

๑. “กองทุนว่าด้วยการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “กองทุน” ได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้ว

๒. กองทุนจะประกอบไปด้วยกองทุนในรูปแบบทรัสต์ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อกำหนดทางการเงินขององค์การยูเนสโก

๓. ทรัพยากรของกองทุนจะประกอบไปด้วย

(ก) เงินค่าบำรุงที่รัฐภาคีทั้งหลายจ่ายมาให้

(ข) กองทุนที่ได้รับการจัดสรรมาเพื่อความมุ่งประสงค์นี้โดยที่ประชุมทั่วไปขององค์การยูเนสโก

(ค) เงินค่าบำรุง เงินก้ำนัล หรือเงินที่ยกให้โดย :

(๑) รัฐอื่นๆ

(๒) องค์การและแผนงานของระบบงานของสหประชาชาติ เฉพาะอย่างยิ่ง แผนงานเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ

(๓) องค์การของรัฐหรือของเอกชนหรือปัจเจกบุคคล

(ง) ดอกเบี้ยที่ได้จากทรัพยากรของกองทุน

(จ) การระดมทุนที่ได้มาด้วยการรวบรวมและรายได้จากเหตุการณ์ต่างๆที่จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ของกองทุน

(ฉ) ทรัพยากรอื่นใดที่กฎของกองทุนให้อำนาจไว้โดยคณะกรรมการจะเป็นผู้ตราขึ้น

๔. การใช้ทรัพยากรโดยคณะกรรมการจะตัดสินใจให้ใช้ได้โดยยึดหลักแนวทางที่สมัชชาได้วางไว้

๕. คณะกรรมการอาจยอมรับเงินค่าบำรุงและความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นด้วยความมุ่งประสงค์ทั่วไปหรือความมุ่งประสงค์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการเฉพาะใดๆ หากโครงการเหล่านั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว

๖. ต้องไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือเงื่อนไขอื่นใด ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้มาผูกพันอยู่กับเงินค่าบำรุงที่มอบให้กองทุน

ข้อ ๒๖ - เงินค่าบำรุงที่รัฐภาคีให้กองทุน

๑. โดยไม่กระทบถึงเงินค่าบำรุงโดยสมัครใจที่เพิ่มเติมเข้ามา รัฐภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ยินยอมจ่ายเงินค่าบำรุงจำนวนหนึ่งให้แก่กองทุนอย่างน้อยทุกสองปี จำนวนเงินนี้คิดเป็นร้อยละเท่าเทียมกันต่อทุกรัฐภาคี โดยที่สมัชชาจะตัดสินใจว่าเป็นร้อยละเท่าใด การตัดสินใจของสมัชชาในข้อนี้จะกระทำกันโดยถือเสียงส่วนใหญ่ของรัฐภาคีที่เข้า

ประชุมและลงคะแนนเสียง ซึ่งมีได้ทำการประกาศที่กล่าวถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ เงินค่าบำรุงของรัฐภาคีต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของเงินค่าบำรุงที่ให้แก่ทบวงการเงินประจำขององค์การยูเนสโก

๒. อย่างไรก็ตาม แต่ละรัฐที่กล่าวถึงในข้อ ๓๒ หรือข้อ ๓๓ ของอนุสัญญาฉบับนี้อาจประกาศในเวลาที่น่าตราสารแจ้งการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ ว่ารัฐนั้นจะไม่ผูกพันอยู่กับเงื่อนไขของวรรค ๑ ของข้อนี้

๓. รัฐภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งได้ประกาศดังกล่าวถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ จะพยายามถอนคำประกาศดังกล่าวได้โดยการแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโก อย่างไรก็ตาม การขอถอนประกาศดังกล่าวจะไม่มีผลใช้บังคับในแง่เงินค่าบำรุงที่รัฐถึงกำหนดต้องให้ จนกว่าจะถึงวันที่มีการเปิดประชุมครั้งต่อมาของสมัชชา

๔. เพื่อให้คณะกรรมการวางแผนการปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ เงินค่าบำรุงของรัฐภาคีในอนุสัญญานี้ซึ่งได้ประกาศแล้วดังที่กล่าวถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ จะต้องจ่ายตามปกติอย่างน้อยทุกสองปี และควรมีจำนวนใกล้เคียงที่สุดกับเงินค่าบำรุงที่ควรต้องให้ หากถูกผูกพันตามบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้

๕. รัฐภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐใดซึ่งค้างชำระเงินค่าบำรุงที่จำเป็นต้องให้และเงินค่าบำรุงที่ให้โดยสมัครใจสำหรับปีปัจจุบันและปีตามศักราชก่อนหน้าปีปัจจุบัน จะไม่มีสิทธิเป็นกรรมการ บทบัญญัตินี้จะไม่ใช้สำหรับการเลือกตั้งครั้งแรก การดำรงตำแหน่งของรัฐดังกล่าวซึ่งเป็นกรรมการอยู่แล้วจะสิ้นสุดลงเมื่อถึงเวลาเลือกตั้งที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ แห่งอนุสัญญาฉบับนี้

ข้อ ๒๗ - การให้เงินค่าบำรุงเพิ่มเติมแก่กองทุนโดยสมัครใจ

รัฐภาคีที่ปรารถนาจะให้เงินค่าบำรุงเพิ่มเติมแก่กองทุนโดยสมัครใจ นอกเหนือไปจากเงินค่าบำรุงที่ทราบล่วงหน้าตามข้อ ๒๖ จะแจ้งให้คณะกรรมการทราบอย่างรวดเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ เพื่อจะได้วางแผนปฏิบัติการตามนั้น

ข้อ ๒๘ - การรณรงค์หาทุนระหว่างประเทศ

เท่าที่เป็นไปได้ รัฐภาคีจะให้การสนับสนุนต่อการรณรงค์จัดหาทุนที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของกองทุนภายใต้ความอนุเคราะห์ของยูเนสโก

๗. รายงาน

ข้อ ๒๙ - รายงานโดยรัฐภาคี

รัฐภาคีจะรายงานต่อคณะกรรมการเรื่องการออกกฎหมาย กฎเกณฑ์ และมาตรการอื่นๆที่ได้ทำไปเพื่อเป็นการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้ รายงานดังกล่าวจะมีรูปแบบและส่งให้ตามกำหนดเวลาที่คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดขึ้น

ข้อ ๓๐ - รายงานโดยคณะกรรมการ

๑. โดยยึดหลักกิจกรรมและรายงานของรัฐภาคีดังกล่าวไว้ในข้อ ๒๙ คณะกรรมการจะส่งรายงานต่อสมัชชาในการประชุมแต่ละครั้ง
๒. รายงานจะนำเสนอต่อที่ประชุมทั่วไปของยูเนสโก

๘. บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ - ความสัมพันธ์ต่อประกาศเรื่องงานชิ้นเอกของมรดกมุขปาฐะและที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ

๑. คณะกรรมการจะรวมงานชิ้นต่างๆที่ได้ประกาศแล้วว่าเป็น “งานชิ้นเอกของมรดกมุขปาฐะและที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ” เข้าไว้ในรายการตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ ก่อนที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ
๒. การรวมงานเหล่านี้ไว้ในรายการตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติจะไม่นำหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจารึกในครั้งหน้าซึ่งจะตกลงให้มีขึ้นตาม ข้อ ๑๖ วรรค ๒ มาตัดสิน
๓. จะไม่มีประกาศอื่นใดหลังจากอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

๙. ข้อบทสุดท้าย

ข้อ ๓๒ - การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ

๑. อนุสัญญาฉบับนี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบโดยรัฐสมาชิกของยูเนสโกตามระเบียบวิธีทางรัฐธรรมนูญของรัฐดังกล่าว
๒. สัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หรือหนังสือให้ความเห็นชอบจะต้องเก็บรักษาไว้ที่ผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโก

ข้อ ๓๓ - การภาคยานุวัติ

๑. อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้รัฐทั้งปวงที่มีได้เป็นสมาชิกของยูเนสโกซึ่งได้รับเชิญจากที่ประชุมใหญ่ของยูเนสโกให้เข้าร่วมเป็นภาคี เข้าทำการภาคยานุวัติได้
๒. อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้ดินแดนซึ่งอุปโภคการปกครองตนเองอย่างสมบูรณ์และได้รับการยอมรับจากสหประชาชาติแต่มีได้รับอธิปไตยอย่างสมบูรณ์ตามมติสมัชชา ที่ ๑๕๑๔ (๑๕) และมีอำนาจเหนือกรณีที่อยู่ภายใต้บังคับอนุสัญญานี้ รวมทั้งอำนาจในการเข้าทำสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว เข้าทำการภาคยานุวัติได้
๓. ภาคยานุวัติสารจะต้องเก็บรักษาไว้ที่ผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโก

ข้อ ๓๔ - การมีผลบังคับใช้

อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับจากวันที่มีการจัดเก็บรักษาสัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หนังสือให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่สามสิบไว้ แต่จะมีผลเฉพาะรัฐที่ได้ส่งมอบสัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หนังสือให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ดังกล่าว เก็บรักษาไว้ในหรือก่อนวันนั้น สำหรับรัฐอื่นๆ นั้น อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับจากวันที่ได้เก็บรักษาสัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หนังสือให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ไว้

ข้อ ๓๕ - ระบบรัฐธรรมนูญแบบสหพันธรัฐหรือรัฐที่มีใช้เป็นรัฐเดียว

บทบัญญัติต่อไปนี้จะใช้ต่อรัฐภาคีที่มีระบบรัฐธรรมนูญแบบสหพันธรัฐหรือรัฐที่มีใช้เป็นรัฐเดียว

(ก) ในเรื่องบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ การดำเนินการภายใต้อำนาจทางกฎหมายของสหพันธรัฐหรือฝ่ายนิติบัญญัติกลาง ข้อผูกพันที่รัฐบาลกลางหรือรัฐบาลสหพันธรัฐต้องกระทำตามจะเป็นแบบเดียวกับรัฐภาคีที่มีได้เป็นสหพันธรัฐ

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ การดำเนินการภายใต้อำนาจมลรัฐ ประเทศ จังหวัด หรือมณฑลแต่ละแห่งแยกจากกันซึ่งมิได้อยู่ภายใต้ระบบรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายนั้นๆ รัฐบาลสหพันธรัฐจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่มีอำนาจของมลรัฐ ประเทศ จังหวัด หรือมณฑล ถึงบทบัญญัติดังกล่าว พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการรับเอาของตน

ข้อ ๓๖ - การบอกเลิกอนุสัญญา

๑. แต่ละรัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้

๒. การบอกเลิกอนุสัญญาต้องแจ้งเป็นตราสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรและเก็บรักษาไว้ที่ผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโก

๓. การบอกเลิกอนุสัญญาจะเป็นผลก็ต่อเมื่อพ้นกำหนดสิบสองเดือนนับจากวันที่ได้รับตราสารการบอกเลิกอนุสัญญา การบอกเลิกจะไม่กระทบต่อพันธกรณีทางการเงินของรัฐภาคีที่บอกเลิกจนกว่าวันที่ขอเพิกถอนจะเป็นผล

ข้อ ๓๗ - หน้าที่ผู้เก็บรักษา

ผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโก ในฐานะผู้เก็บรักษาอนุสัญญาดังกล่าว จะรายงานต่อรัฐสมาชิกขององค์การ รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกขององค์การดังกล่าวถึงในข้อ ๓๓ ตลอดจนสหประชาชาติ ถึงการรับฝากตราสารทั้งหมดในการให้สัตยาบัน การรับรอง การเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒ และ ๓๓ และการบอกเลิกอนุสัญญาดังกำหนดไว้ในข้อ ๓๖

ข้อ ๓๘ - การแก้ไขเพิ่มเติม

๑. รัฐภาคีอาจเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฉบับนี้แบบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงผู้อำนวยการใหญ่ ผู้อำนวยการใหญ่แจ้งเวียนข้อเสนอดังกล่าวไปยังรัฐภาคีที่ทั้งปวง หากรัฐภาคีไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งตอบเห็นด้วยกับคำขอ ดังกล่าวภายในหกเดือนนับจากวันที่ได้มีการเวียนหนังสือ นั้น ผู้อำนวยการใหญ่จะนำข้อเสนอดังกล่าวเสนอในการ ประชุมครั้งต่อไปของสมัชชาเพื่อการอภิปรายและการรับรอง

๒. การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องได้รับการรับรองด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่สองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วม ประชุมและออกเสียง

๓. เมื่อได้รับการรับรองแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมต่ออนุสัญญาฉบับนี้จะถูกนำเสนอต่อรัฐภาคีเพื่อให้สัตยาบัน การรับรอง การเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ

๔. การแก้ไขเพิ่มเติมจะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือนหลังจากที่ได้รับตราสาร ตามที่ได้อ้างถึงใน วรรค ๓ จากรัฐภาคีจำนวนสองในสาม ที่ได้ให้สัตยาบัน การรับรอง การเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติต่อการแก้ไข เพิ่มเติม นั้น ทั้งนี้แต่ละรัฐภาคีที่ได้ให้สัตยาบัน รับรอง เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติต่อการแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากนั้น ให้ข้อแก้ไขเพิ่มเติมข้อนั้นมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับจากวันที่มีการจัดเก็บรักษาสัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หนังสือให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของรัฐภาคีนั้น

๕. วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในวรรค ๓ และ ๔ จะไม่ใช้กับการแก้ไขเพิ่มเติมในข้อ ๕ ซึ่งเกี่ยวกับจำนวน รัฐสมาชิกของคณะกรรมการ โดยข้อแก้ไขเพิ่มเติมในข้อ ๕ จะมีผลใช้บังคับทันทีเมื่อได้มีการรับรอง

๖. หากรัฐที่เป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้หลังจากการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งสอดคล้องกับวรรค ๔ ของข้อนี้ มิได้ มีการแสดงออกว่ามีความเจตจำนงเป็นอื่นใด จะได้รับการพิจารณาว่า:

(ก) เป็นภาคีของอนุสัญญาที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว และ

(ข) เป็นภาคีของอนุสัญญาที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมเช่นรัฐใดๆ ที่ไม่ผูกมัดกับการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น

ข้อ ๓๙ - ดัชนีที่ใช้เป็นหลักฐานได้

อนุสัญญาฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นเป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ดัชนีทั้ง หกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

ข้อ ๔๐ - การจดทะเบียน

เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๑๐๒ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ อนุสัญญาฉบับนี้จะนำไปจดทะเบียนไว้กับสำนัก เลขาธิการของสหประชาชาติตามคำขอของผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโก

Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003

I. General provisions

Article 1 – Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- (d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

1 The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage.

This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2 The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:

- (a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
- (b) performing arts;
- (c) social practices, rituals and festive events;
- (d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
- (e) traditional craftsmanship.

3 “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and non-formal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4 “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5 This Convention applies *mutatis mutandis* to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that

Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3 – Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

(a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or

(b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4 – General Assembly of the States Parties

1 A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.

2 The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.

3 The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5 – Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1 An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.

2 The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6 – Election and terms of office of States Members of the Committee

1 The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.

2 States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.

3 However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.

4 Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.

5 It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.

6 A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.

7 States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7 – Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

(a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;

(b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;

(c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;

(d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;

(e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;

(f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and

to summarize them for the General Assembly;

(g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

- (i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;
- (ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8 – Working methods of the Committee

1 The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.

2 The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.

3 The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.

4 The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9 – Accreditation of advisory organizations

1 The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of non-governmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.

2 The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10 – The Secretariat

1 The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.

2 The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11 – Role of States Parties

Each State Party shall:

(a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

Article 12 – Inventories

1 To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.

2 When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13 – Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

(a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;

(b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;

(d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:

(i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the

management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;

(ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;

(iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14 – Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

(a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:

(i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;

(ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;

(iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and

(iv) non-formal means of transmitting knowledge;

(b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;

(c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15 – Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16 – Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1 In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.

2 The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17 – List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1 With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.

2 The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.

3 In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18 – Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1 On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2 To this end, it shall receive, examine and approve requests for international

assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3 The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19 – Cooperation

1 For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2 Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20 – Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

- (a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
- (b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
- (c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21 – Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- (a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- (b) the provision of experts and practitioners;

- (c) the training of all necessary staff;
- (d) the elaboration of standard-setting and other measures;
- (e) the creation and operation of infrastructures;
- (f) the supply of equipment and know-how;
- (g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22 – Conditions governing international assistance

- 1 The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
- 2 In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
- 3 In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23 – Requests for international assistance

- 1 Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
- 2 Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
- 3 The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24 – Role of beneficiary States Parties

- 1 In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.
- 2 As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is

provided.

- 3 The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25 – Nature and resources of the Fund

1 A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.

2 The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3 The resources of the Fund shall consist of:

- (a) contributions made by States Parties;
- (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
- (c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - (i) other States;
 - (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;
 - (iii) public or private bodies or individuals;
- (d) any interest due on the resources of the Fund;
- (e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
- (f) any other resources authorized by the Fund’s regulations, to be drawn up by the Committee.

4 The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.

5 The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.

6 No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26 – Contributions of States Parties to the Fund

1 Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.

2 However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3 A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4 In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5 Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27 – Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28 – International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29 – Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30 – Reports by the Committee

- 1 On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.
- 2 The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31 – Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

- 1 The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.
- 2 The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon

in accordance with Article 16, paragraph 2.

3 No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses

Article 32 – Ratification, acceptance or approval

1 This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2 The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33 – Accession

1 This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2 This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3 The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35 – Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36 – Denunciation

1 Each State Party may denounce this Convention.

2 The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.

3 The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38 – Amendments

1 A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.

2 Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

3 Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.

4 Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5 The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

(a) as a Party to this Convention as so amended; and

(b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.